

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 555/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. R. S., N., zastúpeného advokátom JUDr. A. F., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na starostlivosť o deti a ich výchovu podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Em 2/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. R. S. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. marca 2013 doručená sťažnosť Ing. R. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“), práva na starostlivosť o deti a ich výchovu podľa čl. 41 ods. 4 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Em 2/2007.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že „Rozsudkom Okresného súdu Košice II. zo dňa 2. 11. 2006, sp. zn. 28 C/79/2006-28, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 12. 2006 a vykonateľnosť 20. 12. 2006 bolo manželstvo rozvedené.

Uvedeným rozsudkom Okresného súdu... bola mal. V. zverená na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky s právom zastupovať ju a spravovať jej majetok. Súčasne súd upravil styk mňa ako biologického otca s maloletou V., ktorý bol následne rozsudkom Okresného súdu Košice II. zo dňa 4. 11. 2009 v konaní o úprave styku vedenom pod sp. zn. 26 P/111/2007 zmenený schválenou rodičovskou dohodou ...

Napriek tomu, že návrh na výkon rozhodnutia som podal v máji 2007, Okresný súd... svojím postupom prispel k stavu mojej právnej neistoty nakoľko viac ako 5 rokov od začiatku konania neučinil právne kroky na ochranu mojich rodičovských práv a nezabezpečil pravidelnú realizáciu styku s mal. V. v zmysle rozsudku Okresného súdu... zo dňa 2. 11. 2006 sp. zn. 26 P/111/2007-116 Okresný súd... ani v následných začatých konaniach nedbá o moje rodičovské práva...

O prvej pokute za nesplnenie povinnosti povinnej bolo rozhodnuté až Uznesením dňa 10. 3. 2010 a to v reakcii na správanie matky v dňoch 5. a 6. 12. 2009. Pokuta bola uložená po dvoch rokoch a desiatich mesiacoch od začiatku konania, po niekoľkonásobných upozorneniach o neplnení povinnosti matky pripraviť dcérku na stretnutie so mnou, čo dokumentuje nečinnosť okresného súdu a porušenie môjho ústavného práva ako aj práva garantovaného dohovorom...

Uznesenie Okresného súdu Košice II. o prvej pokute zo dňa 10. 3. 2010 Krajský súd potvrdil až 7. 7. 2010...

Okresný súd opätovne pochybil ak ostal nečinný vo vzťahu k môjmu podaniu, ktorým som upozornil na ďalšie zmarené stretnutie dňa 5. 3. 2010. Až po ďalšom nerešpektovaní

vykonateľného rozhodnutia o úprave styku s mojou dcérkou dňa 5. 6. 2010 bolo rozhodnuté o uložení pokuty (v poradí druhej) pre povinnú Uznesením zo dňa 18. 6. 2010...

V dôsledku nedorozumenia som dňa 14. 3. 2012 vzal svoj návrh na výkon rozhodnutia sp. zn. 27 Em/2/2007 späť na základe čoho súd uznesením zo dňa 14. 3. 2012 sp. zn. 27 Em 2/2007-306 konanie zastavil. Proti uvedenému uzneseniu som podal dňa 11. 4. 2012 odvolanie. Moje nedorozumenie v súvislosti so späťvzatím návrhu na výkon rozhodnutia spočívalo v tom, že som si zle vysvetlil sudcom navrhnutý spôsob výkonu rozhodnutia formou odňatia maloletej príslušníkmi polície... Krajský súd v Košiciach uvedené uznesenie Okresného súdu Košice II. o zastavení konania potvrdil.

Som presvedčený, že ani toto moje vyššie popísané nedorozumenie nemôže ospravedlniť konajúci súd v jeho dlhoročnom postupe, ktorým bolo popreté moje právo na rodinu...

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som toho názoru, že postupom Okresného súdu Košice II. v konaní o výkon rozhodnutia vedeného pod sp. zn. 27 Em/2/2007 v spojitosti s konaním vedeným pod sp. zn. 25 P 207/2010 o uloženie výchovného opatrenia došlo k porušeniu môjho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, práva na starostlivosť o deti a ich výchovu podľa Čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a tiež práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a práva na rešpektovanie môjho súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Súčasne došlo aj k porušeniu práv maloletej V. na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa Čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a práva udržiavať pravidelne osobný kontakt s oboma rodičmi podľa Čl. 9 ods. 3. Dohovoru o právach dieťaťa...“.

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo Ing. R. S. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, právo na starostlivosť o deti a ich výchovu podľa Čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a právo na rešpektovanie môjho súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Em 2/2007 porušené bolo.

2. *Ing. R. S. priznáva finančné zadostučinenie v sume 8 000 €... ktoré je Okresný súd Košice II. povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

3. *Okresný súd Košice II. je povinný uhradiť Ing. R. S. trovy právneho zastúpenia vo výške 331,12 € na č. účtu advokáta JUDr. A. F... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“*

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

6. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na starostlivosť o deti a ich výchovu podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a práva na spravodlivé

súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Em 2/2007.

8. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 41 ods. 4 ústavy starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov: deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

9. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

10. Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh, ako aj dopytom na okresnom súde zistil, že okresný súd vo veci rozhodol 14. marca 2012 uznesením č. k. 27 Em 2//2007-306 tak, že konanie zastavil. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 7 CoP/168/2012 z 31. júla 2012 tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Napadnuté uznesenie okresného súdu v spojení s potvrdzujúcim uznesením krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 13. augusta 2012.

11. Konanie pred okresným súdom, postup ktorého bol sťažovateľom (kvalifikovane zastúpeným advokátom) namietaný, bolo právoplatne skončené 13. augusta 2012. Predmetná sťažnosť z 12. marca 2013 bola ústavnému súdu doručená 18. marca 2013, teda dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty, preto bolo potrebné sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako oneskorene podanú.

12. Nad rámec veci ústavný súd poznamenáva, že pokiaľ sťažovateľ namietal neoprávnenosť/nezákonnosť zastavenia napadnutého exekučného konania v dôsledku jeho späťvzatia, mal aj po rozhodnutí ostatného potvrdzujúceho rozhodnutia krajským súdom 31. júla 2012 možnosť podať dovolanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky z dôvodu, že postupom oboch súdov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov].

13. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2013